

Dosarul nr. 2rac-61/17

Instanța de fond: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău – I. Mânăscuță

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Panov, A. Nogai, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 12,
în pricina civilă la acțiunea Consiliului Municipal Chișinău împotriva Cooperativei de Construcție a Garajelor 12 privind încasarea datoriei,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 26 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

Consiliul Municipal Chișinău la data de 19 octombrie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva CCG nr. 12 privind încasarea sumei de 43 125 lei plata pentru folosirea terenului (f.d. 3-4).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că Consiliului Municipal Chișinău prin deciziile nr. 3/23 din 04 aprilie 2013 a aprobat Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale, iar prin decizia nr. 3/24 din 02 aprilie 2013 a aprobat Metodologia calculării prețului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului Chișinău.

Lotul de pământ cu numărul cadastral 0100310.214, cu suprafața de 2,9341 ha situat în mun. Chișinău str. N. Milescu Spătaru 18, constituie proprietate municipală, fiind folosit de CCG nr. 12.

Conform prevederilor art. 10, 10/1 al Legii privind prețul normativ și modul de vânzare – cumpărare a pământului, proprietarii și imobilele amplasate pe terenurile autorităților administrației publice locale, urmează în mod obligatoriu să-și legifereze drepturile asupra terenurilor ca urmare a arendării lor sau procurării în urma vânzării- cumpărării.

În cazul în care persoanele refuză de a încheia contractele sus – numite, Consiliul Municipal Chișinău în mod unilateral stabilește plățile pentru folosirea terenurilor.

La caz, plata pentru utilizarea terenului dat constituie suma de 109 119 lei pe an, datoria CCG nr. 12 față de organul local pentru perioada 16 februarie 2015 – 10 iulie 2015 constituie suma de 43 125 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din data de 01 martie 2016 s-a admis acțiunea înaintată de către Consiliul Municipal Chișinău, s-a încasat de la CCG nr. 12 în beneficiul Consiliului Municipal Chișinău suma de 43 125 lei pentru folosirea terenului cu numărul cadastral 0100310.214, cu suprafața de 2,9341 ha situat în mun. Chișinău str. N. Milescu Spătaru 18, s-a încasat de la CCG nr. 13 în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 293,75 lei (f.d. 91,93-94).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 25 martie 2016 CCG nr. 12 a depus cerere de apel, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii (f.d. 99,105-108).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 26 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de CCG nr. 12, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 01 martie 2016 (f.d. 134,135-138).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că potrivit extrasului din registrul cadastral al deținătorilor de teren din 24 februarie 2015, eliberat de OCT Chișinău, se confirmă că lotul de pământ cu numărul cadastral 0100310.214, cu suprafața de 2,9341 ha, situat în mun. Chișinău str. N. Milescu Spătaru 18, constituie proprietate municipală, domeniu privat (f.d. 7).

Potrivit art. 10¹ alin. 1 al Legii nr. 1308-XIII din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare – cumpărare a pământului, în cazul în care proprietarii obiectivelor privatizate sau ai întreprinderilor și obiectivelor private nu au cumpărat sau nu au arendat terenul aferent obiectivelor și întreprinderilor menționate de la aceștea, în modul și termenele fixate în conformitate cu legislația, se va încasa anual plata pentru folosirea terenurilor, stabilită în mod unilateral de consiliile locale, nu mai mică decât plata anuală de arendă, calculată conform art. 10 alin. 11 și nu mai mare de 10 % prin prețul normativ al pământului, calculat pentru destinația respectivă.

Astfel, plata pentru lotul de pământ cu numărul cadastral 0100310.214, cu suprafața de 2,9341 ha, situat în mun. Chișinău str. N. Milescu Spătaru 18, a fost stabilită în mărime de 109 119 lei anual.

Colegiul a constatat, că CCG nr. 12 a acumulat o datorie pentru perioada 16 februarie 2016- 10 iulie 2015 în mărime de 43 125 lei.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 20 decembrie 2016 CCG nr.12 a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei

recurate cu remiterea cauzei la rejudecate în prima instanță (f.d.141-143). În motivarea recursului recurenta a indicat, că instanțele de judecată au încălcat normele de drept material și procedural, nu a introdus în proces proprietarii garajelor privatizate, cât și proprietarul stâlpilor de tensiune înaltă, care folosește o parte din terenul litigios, precum și faptul că plata de arendă nu a fost negociată cu titularul dreptului de posesie a terenului.

La data de 21 februarie 2017 Consiliul mun. Chișinău a depus referință asupra cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea acestuia, menținerea decizie instanței de apel și hotărârii primii instanțe (f.d. 156-158).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 26 octombrie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 15 noiembrie 2016, confirmarea despre recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsește.

Recursul depus de către CCG nr. 12 la data de 20 decembrie 2016 este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către CCG nr. 12 este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurantei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către CCG nr. 12 asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către CCG nr. 12 inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 12 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 în pricina civilă la acțiunea Consiliului Municipal Chișinău împotriva Cooperativei de Construcție a Garajelor 12 privind încasarea datoriei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas